

Читає курси: "Руслові процеси та динаміка берегів водосховищ", "Гідравліка", "Статистичні методи в гідрології і гідрохімії", "Основи руслознавства", "Загальна гідрологія", "Міжнародне гідроекологічне співробітництво".

Наукові інтереси: руслові процеси, гідроекологія русел річок, управління водними ресурсами, застосування математичних методів в гідрології, гідроморфологічна оцінка якості річок.

Першим провів системні дослідження процесів руслоформування річок України і висвітлив екологічні аспекти їхнього прояву. У своїх наукових роботах акцентує увагу на розробленні нових методичних підходів у дослідженні руслових процесів на гірських і рівнинних річках. Активно впроваджує власні погляди, які узгоджуються з європейськими підходами стосовно гідроморфологічного оцінювання якості річкових водних об'єктів та створення басейнових планів управління. Є визнаним фахівцем з оцінювання, запобігання і ліквідації паводків та їх наслідків на річках Українських Карпат. Залучається в якості провідного експерта для виконання міжнародних проектів, пов'язаних з плануванням басейнового управління.

Автор понад 210 наукових праць, зокрема: монографії "Гідролого-екологічна оцінка руслових процесів (на прикладі річок України)" (2001 р.), навчального посібника "Руслові процеси" (1998 р.), колективних монографій "Малі річки України" (1991 р.), "Київ як екологічна система: природа-людина-виробництво-екологія" (2001 р.), "Мониторинг, использование и управление водными ресурсами бассейна р. Прип'ять" (2003 р.), "Гідроморфологічна оцінка якості річок басейну Верхньої Тиси" (2006 р.), "Географічні основи охорони навколишнього середовища" (2006 р.), "Руслові процеси річки Лімниця" (2010), "Управление трансграничным бассейном Днепра: суббассейн реки Припяти" (2012 р.), "Латориця: гідрологія, гідроморфологія, руслові процеси" (2012 р.); підручників "Загальна гідрологія" (2000, 2008 рр.), посібників "Природні умови Канівського Придніпров'я та їх вивчення" (1992 р.), "Гідрометеорологічні умови басейну Чорної Тиси та їх вивчення" (2005 р.).

Брав участь в експедиціях, які проводились на річках Сибіру – Обі, Лені, Андані (1978-1979 рр.). Організував і брав участь в експедиційних роботах на Північно-Кримському каналі (1986-1987 рр.), Десні (1988-1989, 2012 рр.), Дунаї (1991 р.), дніпровських водосховищах (1990-1994, 2004 рр.), річках Закарпаття (1996–2000, 2004–2009 рр.), Прип'яті (2007, 2011 рр.).

Під його керівництвом та за безпосередньої участі виконано 6 держбюджетних та 25 госпдоговірних тем та 7 міжнародних проектів.

Член Міжвузівської науково-координаційної ради з проблем ерозійних, руслових та гирлових процесів при Московському державному університеті ім. М.В. Ломоносова, член Президії та Вченої ради Українського географічного товариства, член Координаційної ради комплексної програми Київського університету "Регіональні проблеми раціонального природокористування", двох спеціалізованих вчених рад по захисту докторських дисертацій, кількох наукових збірників.

У 2006 р. обраний академіком Академії наук Вищої освіти України.

Нагороджений Почесною грамотою Міністерства освіти і науки України (2005 р.), знаком "Відмінник освіти України" (2007 р.), Почесною грамотою Міністерства охорони навколишнього природного середовища України (2008 р.), Почесною грамотою Державного комітету України з водного господарства (2008 р.), Подякою Прем'єр-міністра України (2009 р.), Подякою НАН України (2009р.).

СЕРГІЮ ІВАНОВИЧУ СНИЖКУ – 55!

Народився Сергій Іванович 18 березня 1958 р. у с. Старе Бориспільського району Київської області.

У 1980 р. закінчив Київський державний університет імені Тараса Шевченка (кафедра гідрології і гідрохімії). Навиків професійної діяльності набував ще в студентські роки, працюючи в експедиціях УкрНДГМІ (дослідження селей та лавин в Карпатах), інституту "Союзгазпроект" (проектні роботи для газопроводу "Уренгой-Самара-Петровськ", Росія).

У 1978–1979 рр. – технік-гідролог інституту "Союзгазпроект". Проводив експедиційні дослідження на трасі газопроводу "Уренгой-Куйбишев-Петровськ".

З 1979 р. – у Київському університеті імені Тараса Шевченка: 1979–1980 рр. – лаборант, 1980–1987 рр. – інженер, 1987–1990 рр. – молодший науковий співробітник, 1990–1995 рр. – старший науковий співробітник Проблемної науково-дослідної гідрохімічної лабораторії.

У 1989 р. у Гідрохімічному інституті Держкомгідромету СРСР (м. Ростов-на-Дону, Росія) захистив кандидатську дисертацію "Особливості формування річкового стоку біогенних речовин (на прикладі басейну Дніпра в межах України)" за спеціальністю 11.00.07 – гідрологія суші, водні ресурси, гідрохімія (науковий керівник – д.геогр.н, проф. В. І. Пелешенко).

1994–1995 рр. – гост-доцент на кафедрі прикладної геології Інституту геології та палеонтології Вестфальського університету імені Вільгельма (м. Мюнстер, Німеччина).

1995–2001 рр. – доцент кафедри гідрології і гідрохімії Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

У 1999 р. перебуває на науковому стажуванні у Федеральному інституті гідрології (м. Кобленц, Німеччина) та у Гесенському міністерстві охорони довкілля (м. Вісбаден, Німеччина). Проводить наукові дослідження у Вестфальському університеті імені Вільгельма (м. Мюнстер, Німеччина).

У 2002 р. у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка захистив докторську дисертацію "Теорія і методи аналізу регіональних гідрохімічних систем".

З 2002 р. – завідувач кафедри метеорології та кліматології Київського національного університету імені Тараса Шевченка, професор.

У 2006 р. проводив наукові дослідження на кафедрі гідрології та кліматології Потсдамський інститут клімату університету землі Бранденбург (м. Потсдам, Німеччина).

У 2008 р. проводив наукові дослідження в Центрі атмосферних наук Кембриджського університету (Велика Британія).

Читає курси: "Аналітична, фізична і колоїдна хімія: хімія атмосфери", "Прикладна математична статистика", "Методи обробки та аналізу гідрометеорологічної інформації", "Chemistry of Atmosphere and Climate Change".

Автор та співавтор 180 наукових і навчально-методичних робіт, у тому числі 20 книг, зокрема наукові монографії "Гідрохімія та радіогеохімія річок і боліт Житомирської області" (2002 р., співавтор), "Harmonised Inventory of Point and Diffuse Emissions of Nitrogen and Phosphorus for a Transboundary River Basin" (2003 р., співавтор), "Математичне моделювання атмосферних процесів" (2006 р., співавтор), "Теорія і методи аналізу регіональних гідрохімічних систем" (2006 р.), "Урбометеорологічні аспекти забруднення атмосферного повітря великого міста" (2011 р., співавтор), підручники "Оцінка та прогнозування якості природних вод" (2001 р.), "Інженерна гідрохімія" (2001 р.), "Метеорологія" (2009 р., співавтор), "Динамічна метеорологія" (2009 р., співавтор),

Брав участь у багатьох національних і міжнародних наукових проєктах у галузі гідрометеорології, зокрема у вирішенні екологічних проблем Джарилгацької затоки, Гоцанського водозабору, 30-км зони відчуження Чорнобильської АЕС, транскордонних річок України. Співвиконавець міжнародних наукових проєктів за програмами НАТО (1994–1995 рр.), Світового банку (1996 р.), TACIS (1998–2000 рр.), Німецького федерального агентства з охорони навколишнього середовища (2000–2002 рр.).

У 2006 р. пройшов навчання на міжнародних курсах ВМО (Туреччина) з методики викладання метеорологічних дисциплін та сучасних методик дослідження кліматичних змін і прогнозування погоди, стажування в Потсдамському інституті клімату (Німеччина) – з методології оцінки впливу кліматичних змін на водні ресурси; у навчальному центрі ВМО (Нанкін, Китай) – з питань підготовки фахівців для попередження стихійних явищ та катастроф гідрометеорологічного характеру.

Член національного комітету України з Міжнародної гідрологічної програми ЮНЕСКО та Оперативної гідрологічної програми ВМО, Міжнародної комісії з якості води (ICWQ), Міжнародної Асоціації гідрологічних наук (IAHC), Міжнародної асоціації з урбометеорології (IAUC), науково-методичної комісії з гідрометеорології Міністерства освіти і науки України.

Учасник ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС (1986 р.), Почесний працівник Гідрометслужби України (2004 р.). Нагороджений премією Тараса Шевченка Київського національного університету імені Тараса Шевченка (2009 р.) та Почесною грамотою ректора Київського національного університету імені Тараса Шевченка (2010 р.).

Щиро вітаємо ювілярів зі святом!

Зичимо здоров'я, щастя, життєвих і творчих успіхів, нових наукових звершень.

Колектив географічного факультету

Київського національного університету імені Тараса Шевченка

VIII. ПАМ'ЯТАЄМО

ТКАЧЕНКО АНАТОЛІЙ ГРИГОРОВИЧ

11 грудня 2013 року на 71-му році півшов із життя доцент кафедри геодезії та картографії Анатолій Григорович Ткаченко.

Народився Анатолій Григорович 23 березня 1943 р. в м. Павлоград Дніпропетровської області.

1960–1965 рр. – електрик військової частини.

Закінчив географічний факультет Київського університету імені Тараса Шевченка за спеціальністю "картографія" (1970 р.) і аспірантуру (1973 р.).

З 1974 р. – асистент кафедри геодезії та картографії.

У 1993 р. захистив кандидатську дисертацію "Дослідження особливостей кутових вимірювань в умовах флуктуаційних оптичних аномалій в приземному шарі повітря" (науковий керівник – к.т.н., доц. В. В. Білоус).

З 1994 р. – доцент кафедри геодезії та картографії.

Читає курси: "Вища геодезія", "Супутникова геодезія", "Топографія".

Багато років пропрацював за сумісництвом в НДЧ університету по вдосконаленню геодезичного забезпечення підводних переходів магістральних нафто- та газопроводів.

Наукові інтереси: рефракція та атмосферний вплив на кутові виміри; технологія побудови Державної геодезичної мережі України; удосконалення технологій геодезичного забезпечення інженерних та науково-дослідних робіт.

Автор понад 100 наукових праць, зокрема як співавтор "Топография с основами геодезии" (1986 р.), "Топография с основами геодезии" (1994 р.); "Навчальна топографо-геодезична практика" у 2-х частинах (1997, 1998 рр.); "Радіоелектронна геодезія" (2001 р.), "Геодезія. Статистична обробка та вирівнювальні обчислювання результатів вимірювань" (2003 р.), "Вища геодезія. Вирівнювання типових побудов триангуляції" (2004 р.).

